

Efter de foreliggende oplysninger må mindretallet imidlertid mene, at forslaget ikke kan administreres på tilfredsstillende måde. Mindretallet har udbedt sig en udtalelse fra monopolrådet herom, men den er ikke fremkommet til udvalget, inden betænkning skulle afgives. Mindretallet må beklage, at der hverken ved lovforslagets udarbejdelse eller ved dets behandling i folketingsudvalget er taget hensyn til de af erhvervene rejste indsigelser.

Specielt må mindretallet om bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 3, sammenholdt med ændringsforslaget til § 2, stk. 3, i forslaget til lov om indseende med priser bemærke, at denne bestemmelse må anses for uegnet til at opfylde det tilsigtede formål, at hindre uønskede pris- og lønstigninger. I det omfang, bestemmelsen praktiseres, vil lønglidninger nedsætte investeringsmulighederne.

Værdien af den af regeringen foreslåede prisregulator kan i øvrigt langt fra opveje værdien af tilvejebringelsen af den friest mulige konkurrence.

Mindretallet må derfor i overensstemmelse med sine foranstående bemærkninger indstille lovforslaget til *forkastelse*.“

Socialistisk folkepartis medlem af udvalget gav derimod i følgende mindretalsudtalelse udtryk for sit partis stilling:

„Et andet mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan medvirke til lovforslagets fremme, men mener, at bestemmelsen i første del af stk. 4 i § 1 vil være vanskelig eller umulig at praktisere tilfredsstillende for mange virksomheders vedkommende. Mange af de råvarer, industrien bruger, købes i enheder (ruller, baller etc.), der dels på grund af forarbejdningsmåden, dels på grund af klimatiske forhold og andet giver stærkt vekslende udbytte af færdigvarer pr. enhed råvarer. I sådanne virksomheder bliver bruttoavanceen noget, der kan svinge ret stærkt, og hverken virksomheden selv eller andre kan med tilnærmelsesvis sikkerhed sige, hvad den lovlige bruttoavance er pr. enhed færdigvare.

Derfor stiller mindretallet . . . ændringsforslag om, at stykkets sidste del (om importører o. s. v.) bliver et selvstændigt stk. 4, mens det i et nyt stk. 5 fastslås, at en industri- eller handelsvirksomheds overskud ikke i regnskabsåret 1963 må være højere end i de foregående regnskabsår. Da nøgleordet for regeringens helhedsløsning er indkomststop, antages det, at en sådan bestemmelse vil kunne accepteres.“

De anførte ændringsforslag forkastedes ved lovforslagets 2. behandling, hvorefter lovforslaget ved 3. *behandling* efter en ved navneopråb foretaget afstemning vedtoges med 100 stemmer (S, RV og SF samt Mikael Gam) mod 76 (V, KF og Uafh), mens 2 medlemmer (Rosing og Hans Schmidt) undlod at stemme.